



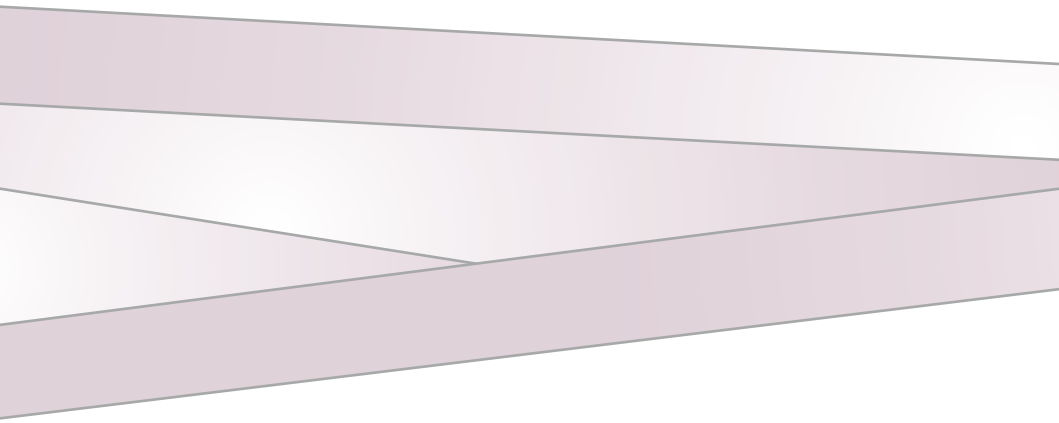
**DE VERBAND-
BENDE**
IN HET LAND VAN DE NACHT

Geschreven door
Alessandro Vicenzi

Met illustraties van
Roberto Lauciello

Vertaald door
Edwin Krijgsman

CONDOR





INHOUDSOPGAVE

1. Waar is Mioe? 9
 2. Wie gezond opstaat 21
 3. De reis begint 33
 4. Het graf van de god-mummie 42
 5. Naar het vuur! 53
 6. Bij de goden 69
 7. Op jacht naar de ba 76
 8. In de greep van de slang 98
 9. De afrekening 115
- Slot 134
- Gedetailleerde details over het oude Egypte 136
- Woordenlijst 140



DE COMPLETE BENDE

KHA

De verstrooide Kha was ooit de **architect** van minstens drie farao's van het Nieuwe Rijk. Hij heeft samen met Merit ruim **drieduizend jaar** ongestoord liggen slapen in zijn schitterende graf. Daarna werd hij door archeologen ontdekt en naar het museum gebracht. De directeur kwam erachter dat Kha, na drieduizend jaar stilliggen, enorm veel zin had om **de benen te strekken**. En **moppen** te vertellen die al in de tijd van farao Djoser belegen waren!



MERIT

Merit, de vrouw van Kha, heeft altijd interesses gehad die passen bij een ware dame: **kunst** en **magie**. Dankzij haar kennis heeft het familiegraf zo goed gewerkt en zijn zij en Kha in de wereld van de toekomst ontwaakt. Ze weet goed wat ze wil, maar ze heeft een **hart van goud**. Ze vindt altijd op het goede moment de **juiste woorden** om haar vrienden te helpen.

AP

Als er een **fanclub van het oude Egypte** zou bestaan, dan zou Ap de oprichter en voorzitter zijn! Hij weet alles van de hele geschiedenis van Egypte: van de Proto-dynastieke Periode tot de Romeinse tijd, met alle Rijken en Tussenperiodes. Eén ding zit hem dwars: hoe hij zijn best ook doet, **het lukt hem niet om hiërogliefen te schrijven...**

Zijn grote held is de archeoloog **Ernesto Schiaparelli**. Daar heeft Ap zijn (bij)naam aan te danken.



CODY

Cody droomt ervan **om archeologe te worden**. En aangezien dromen nooit uitkomen als je slaapt, leest ze alles over antieke culturen. Ze is er altijd als eerste bij als er iets nieuws moet worden geleerd, of als er een mysterie moet worden opgelost. Maar het ware mysterie is: hoe krijgt ze het elke keer weer voor elkaar om alles in haar tas te vinden wat haar vrienden nodig hebben?

MIOE

Voor Mioe, de **lieve kat** van Kha en Merit, is het museum de ideale plek om zich te verstoppen als hij een beetje rust zoekt. Net als alle katten is hij mysterieus. Het lukt hem steeds weer om zich in de nesten te werken en ervoor te zorgen dat de Verbandbende **spannende avonturen** beleeft.





1

WAAR IS MIOE?

De nacht is gevallen over het grote museum.

De gangen en de zalen, waar het de hele dag wemelde van de mensen, zijn leeg. De bezoekers zijn allemaal naar huis. Ze liggen in bed te dromen van alle schatten die ze een paar uur geleden hebben kunnen bewonderen: de beschilderde sarcofagen, de amuletten met hun vele kleuren, de schilderijen van gebeurtenissen uit het leven van mensen die duizenden jaren voor hen leefden.

En dan nog de indrukwekkende standbeelden van goden en farao's. Ooit stonden ze stilletjes op de binnenplaatsen van de tempels, waar priesters en farao's langskwamen. Tegenwoordig staan ze allemaal bij elkaar in een grote zaal van het

museum. Ze lijken daar een wedstrijd te doen: wie kan het beste stilstaan voor de fototoestellen van de bezoekers?

Toch staat niet alles helemaal stil in deze grote zaal. Een menselijke schim met lange, of liever gezegd héél lange benen, beweegt zich door de duisternis. Zijn magere armen zitten helemaal in het verband, en hij heeft ze naar voren gestoken. Er hangen stukken losse windsels van zijn lijf, die meebewegen op zijn onzekere stappen. Maar over zijn duistere ogen zit geen verband. Die proberen iets te zien in het donker.

De schim blijft lopen, alsof hij naar iets op zoek is.

Stap voor stap loopt hij het licht in dat door een raam naar binnen valt. En wanneer hij uit het halfdonker opduikt, wordt duidelijk wat hij is: een mummie!

Een heel oude mummie uit het oude Egypte. Een mummie die door de gangen van zijn museum dwaalt. En dus niet doodstil blijft liggen,



zoals mummies in musea meestal doen. Hij zet nog een paar stappen, blijft dan stilstaan en kijkt om zich heen. Kan hij wel iets zien in het donker? Hij doet zijn mond open, alsof hij iets wil zeggen.

Wat voor vreemde klanken kunnen er uit de mond van een eeuwenoude Egyptische mummie komen? Welke woorden kan hij uitspreken? Toverspreuken, misschien?

Weet hij hoe de beelden in de zaal tot leven kunnen worden gewekt? Zal er een meute stenen reuzen door het museum wandelen?

‘Mioe! Mioe!’ zegt de mummie. Het lijkt alsof hij iemand roept.

‘Mioe! Miiiioeee!’ zegt hij nog een keer, terwijl hij zijn hoofd steeds in een andere richting draait.

De mummie blijft even staan, alsof hij ergens op wacht. ‘Bij alle kronen van de farao!’ zegt hij. ‘Het is hier zo donker dat ik geen bal zie!’

Heel voorzichtig zet hij nog een paar stappen. En weer zegt hij iets: ‘Ik hoop niet dat ik tegen een

standbeeld aan knal. Waarom is hier geen...'

Licht!

Opeens floepen alle lichten in de zaal in één keer aan.

'Meneer Kha!' zegt een jongen, met zijn hand nog op de knop. Hij draagt een grote bril, een korte broek en een net jasje met daaronder een wit overhemd en een gilet. Naast hem staat een meisje met een schoudertas. 'Meneer Kha, wat doet u hier?'

'O! Ap! Cody! Raad eens?'

Ze lijken helemaal niet bang te zijn voor die grote mummie met zijn wapperende stukken verband.

'Kunnen jullie Mioe weer niet vinden?' zegt Ap, de jongen met de bril.



‘Niet te geloven!’ zegt Cody, het meisje.

Kha steekt zijn armen uit. Die zijn zo lang dat ze bijna van de ene kant van de ruimte tot de andere komen.

‘Wat moet ik zeggen, jongens! Die kat is echt een ramp! En hij kan zich héél erg goed verstoppen.’

‘Alle farao’s!’ zegt Ap. ‘Die Mioe is wel heel beweeglijk voor een mummiekat!’

Dan schalt er nog een stem door de zaal. Het is een vrouwenstem, maar hij komt uit een andere ruimte.

‘Kha? Lieverd? Kom je naar de tempel? Met Ap en Cody?’

‘Het is mevrouw Merit!’ zegt Cody. ‘Zullen we gaan kijken?’ En ze loopt de zaal uit, gevolgd door Ap en Kha.

Iets wat je nou níét in een museum verwacht, is een tempel. Maar in dit museum staat echt zo’n oud Egyptisch gebouw.

Kha, Ap en Cody gaan naar binnen.

Daar wacht een andere mummie op hen.

Ze is wat kleiner dan Kha en ze draagt een elegante pruik met vlechtjes, die met een vergulde band over haar voorhoofd vastzit. Ze houdt haar armen langs haar zij en ze kijkt naar een van de wanden. Daarvoor zweeft een soort opening in de lucht, waar licht vandaan komt. Het gat is zo groot dat er wel een mens doorheen zou kunnen gaan.

‘Mevrouw Merit,’ zegt Cody. ‘Heeft u Mioe gezien?’

‘Hoezo?’ vraagt ze. ‘Is hij alweer weggelopen?’

‘Het is wel héél vreemd,’ zegt Kha.

‘Wat is vreemd, dat we Mioe niet kunnen vinden?’ vraagt Merit. ‘Maar dat gebeurt de hele tijd!’

‘Ik denk,’ zegt Cody, ‘dat meneer Kha bedoelt dat... dat bizarre ding dáár wel héél vreemd is...’

‘Dit ding hier?’ Merit wijst naar het gat. De randen ervan bewegen de hele tijd, alsof het allemaal kleine golfjes zijn. En achter het gat zie je geen

muur, maar allemaal vreemde kleuren, die niemand zou kunnen beschrijven. Even zie je iets wat rood lijkt maar groen is, met een beetje roze. Niet veel later is het al een zwartachtig geel geworden met paarse tinten... Het ziet er nog vreemder uit doordat het gat ook een beetje als een spiegel werkt. De vier vrienden zien zichzelf tussen al die rare kleuren staan.

‘Maar dit is helemaal niet vreemd,’ gaat Merit verder. ‘Het is toch een heel normale dimensieovergang, of niet dan?’

‘EEN HEEL NORMALE WAT?’ vragen de anderen allemaal tegelijk.

Merit moet glimlachen. ‘Ja, een dimensieovergang! Het is een soort deur die niet naar een andere kamer gaat, maar naar een andere dimensie. Ik heb er wel van gehoord, maar ik heb er nog nooit een van dichtbij gezien.’

‘Een andere dimensie?’ zegt Cody met grote ogen.

‘Zoals in strips?’ vraagt Ap. ‘Een andere wereld

die op de onze lijkt, maar het niet is?’

‘Ja,’ zegt Merit. ‘Precies.’

‘En is het normaal dat er hier zo’n overgang is?’
vraagt Ap.

‘Nu ik eraan denk,’ zegt Cody, ‘ja. De Egyptische tempels waren de aardse woningen van de goden, die hier vanuit hun wereld kwamen. Dus wat is nou een betere plek dan dit voor zoiets “bovennatuurlijks”?’

Kha knikt. ‘Jullie twee weten altijd alles!’

Merit loopt naar de overgang, die nu een mooie blauw-paars-grijzige kleur heeft (maar met roze tinten). ‘Ik durf er mijn favoriete scarabee op te zetten,’ zegt ze, ‘dat die ondeugende Mioe erdoorheen is gegaan.’

‘Vast en zeker!’ zegt Kha. ‘Volgens mij hoor ik zijn gemiauw al.’

Merit steekt haar hoofd door het gat. ‘JOEHOE! Mioe!’ roept ze. Haar stem lijkt van ver weg te komen, alsof ze beneden in een ravijn staat te roepen. Je kunt haar hoofd niet eens meer zien – tot



ze het weer uit het gat haalt.

‘Hm, ik heb hem niet gezien,’ zegt ze. ‘Maar het is daarbinnen wel heel groot. We moeten hem gaan zoeken. Gaan jullie mee?’

Ze wacht niet eens op het antwoord van de anderen. Met een grote sprong verdwijnt ze door de dimensie-overgang.

‘Hopla!’ zegt ze. En weg is ze.

‘Alle farao’s!’ zegt Ap.

‘Bizar,’ voegt Cody eraan toe. ‘Wat doen we nu, meneer Kha?’

‘Wat we doen? We gaan achter haar aan, natuurlijk! Zijn we de Verbandbende of niet?’

‘Ja, natuurlijk,’ antwoordt Ap.

‘En lijkt dit geen prachtig avontuur?’ vraagt Kha.

‘Dat kun je wel zeggen,’ antwoordt Cody.

‘Nou, kom op dan! Geef me een hand!’

Ap pakt de rechterhand van Kha en Cody pakt zijn linkerhand. ‘Klaar?’ vraagt Kha. ‘Ik tel tot drie: één, twee, drie!’

HOP!

Kha, Ap en Cody springen tegelijkertijd en verdwijnen ook door het geheimzinnige gat.

